

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Lvgdvnensi Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

simplex clericus, in contemptum Ecclesie ac plurimorum scandalum jugiter per plateas. Insuper etiam Episcopus supradictus nepotibus suis in cunabulis vagientibus, in gravamen eorum qui Ecclesie famulantur, majores prebendas tribuit & beneficia meliora. Et licet super his à Capitulo suo conventus coram iudicibus & aliis probis viris pluribus civitatis, mensa & rationibus aliis quibus per eundem spoliati fuerant restituti, se promiserit premissa emendaturum omnia sub fidei sponcione, ipse tamen faciens ad pejora processum, mensam Canonicis subtraxit eandem, & tam ipsos quam Clericos prebendis & beneficiis spoliatos, juris ordine pratermissio, prebendas Ecclesie dividit contra Concilium Turonense, eas quibus vult conferens sic dividas, ipsis Canonicis inconsultis, & subripiens eis judicia mortuorum, poena pecuniaria Clericos suos multat contra sanctorum patrum canonicas sanctiones. Matrimonia insuper tam licita quam illicita passim prohibet, nisi pro quibus pecunia intercedit. Adulterorum quoque publica peccata dissimulat, quia non solum in talibus, verum etiam & in aliis, promisso munere vel oblato, redimentes se in errore dimittit, usque adeo deditus simoniace pravitati quod penes eum sine ipsa nec in Ecclesiis immolatur nec aliquod spirituale confertur. Appellationes etiam, quantumcunque rationabiliter ad sedem apostolicam interpositas, vilipendit. Licet autem super tantis excessibus eum duxerimus hactenus in patientia supportandum, nec exeruerimus ultorem gladium in eundem, expectantes ut, si forsitan poeniteret, sibi elementia nostra ignosceret ne periret, ipse tamen patientia nostrae benignitatis abusus, ut nos acrius provocaret, de reddenda civitate Melfie, quam in fidelitate regia per innovata juramenta primitus solidarat, ab Ottone maledicto & excommunicato pulsari precibus non sustinuit, sed prevenit eundem, & movens in ipsa civitate discordiam, & provocans bello cives, eis de praestanda fidelitate ipsi Ottone ab eodem commonitis, & cur hoc faceret sciscitantibus, sic respondit, quod malebat honoris proprii quam rerum suarum incurere detrimentum, & reddi sibi faciens civitatem, ad exhibendam ei fidelitatem & hominum spontaneus & sine inductione alicujus accessit, ad idem suos concives, quos revocare debebat, inducens, & nec excommunicationis sententiam nec perjurij notam metuens, quam ex hoc in-

currere se sciebat, ei familiaribus praeter ceteris Apuliae Praelatis adhaesit, sibi manifeste in nostram injuriam & regium dispendium obsequendo. Nolentes igitur ut dictus Episcopus ex eo quod malle se asseruit honoris proprii quam rerum suarum detrimentum incurere mentiat, fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus & districtè precipimus quatinus eundem omni appellatione cessante ab officio pontificali suspendas, ex parte nostra firmiter injungens eidem ut infra tres menses nostro se conspectui repraesentet. Alioquin ipsum ex tunc vinculo excommunicationis innodans, mandes Capitulo Melfensi ut sibi provideant personam idoneam per electionem canonicam in pastorem. Datum Laterani Non. Iunij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

In eundem ferè modum scriptum est super hoc Capitulo Melfensi usque per electionem canonicam in pastorem. Ideoque discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus & districtè precipimus quatinus mandatum apostolicum per eundem Muranum Episcopum suscipiatis humiliter & fideliter observetis.

LVGDVNENSI ARCHIEPISCOPO

A Testationes quas nobis super monachatu dilecti filij P. de Boron Viennensis Canonici transmisisti legi fecimus coram nobis, & universa notavimus diligenter, & licet quidam de monachis deponerent contra ipsum quod eum ut monachum in monasterio de Insula in triplici statu viderint, in scholis videlicet, forma, & choro, & quod annum sextumdecimum cum ab eodem recessit monasterio complevisset, plures tamen pro eo quam contra de testibus faciebant. Probabatur etenim quod profiteri noluerit & à monasterio aufugerit memorato, se nolle respondens in monachum secundum consuetudinem monasterij benedicti & facere professionem ibidem, ex parte requisitus Abbatibus, quia ibi & positus fuerat & morabatur invitatus, & quod Abbas etiam, hoc audito, illum invitum monachum se dixerit non facturum. Ad hæc mater ejus P. & . . . frater . . . soror, & alij consanguinei, qui de ipsius ætate notitiam habere poterant plenior, quod in monasterio invitatus positus fuerit se scire firmiter asserentes, ipsum in mense Augusto proximo affuturo tricesimum tertium vel ad plus tricesimum quartum annum suæ completurum ferebantur ætatis, addentes jam annum vice-

mum effluxisse quòd à monasterio idem P. habitu abjecto recesserat, ad illud ulterius non reversus. Ex quorum depositione patebat eundem P. nondum annum quartumdecimum, cùm recessit ultimò à memorato monasterio, complevisse. Nos insuper ad cautelam super investiganda plenius veritate ipsam conscientia propriae committentes, ex eius responsione tenuimus quòd invitus in monasterio positus, nec in medio consenserat, nec in fine. Cùm igitur cautum reperitur in canone ut minoris ætatis filius, qui oblati monasterio fuerint, suscipientes habitum vel tonsuram, si à Prælati suis anno quintodecimo requisiti, se in assumptæ religionis proposito consenserint permanuros, peenitendi licentia præcludatur, alioquin eis non adimatur ad seculum redeundi facultas, ne coacta præstare Deo servitia videantur, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quantum sæpeditum P. occasione monachatus illius à nemine molestari permittas, quem ob hoc nolumus temerè impediri quò minus ecclesiasticum valeat beneficium obtinere, si quis aliàs illud sibi duxerit canonicè conferendum. Datum Laterani Idibus Iunij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

G. ABBATI MONASTERII
sanc'ti Angeli de Plano Firmanæ diocesis.

Cum dilectus filius B. venerabilis fratris nostri Firmani Episcopi procurator tecum ad sedem apostolicam accessisset, & dilectum filium G. Subdiaconum & Capellanum nostrum vobis concessissemus pariter auditorem, coram eo proponere procurasti quòd cùm idem Episcopus te amoverit absque causâ rationabili à regimine abbatiæ, post appellationem ad nos legitimè interpositam te carceri mancipato, Theobaldum monachum ejusdem Ecclesiæ ibidem intrusit per simoniacam pravitatem. Verùm cùm venerabilibus fratribus nostris Esculano primò & demum Anconitano Episcopis causam ipsam terminandam commiserimus singillatim, & idem Anconitanus, cognitis causæ meritis, te auctoritate nostra sententialiter ad dictam restituendum decreverit abbatiam, dando H. Farfensi monacho in mandatis ut ad locum accedens personaliter, executioni mandaret sententiam promulgatam, idem monachus id non potuit adimplere, pro eo quòd præfatus Theobaldus manu sibi restituit violenta. Quare dicti Episcopi Anconitani sententiam petebas à nobis sup-

plicationibus attentis confirmari. Ex parte verò altera responsum ad hæc extitit ex adverso quòd cùm ab eadem sententia per ipsius Firmani procuratorem ad nostram fuerit audientiam provocatum, & nos, pro eo quòd nobis de ipso non poterat fieri plena fides, Abbati Clarevallensi de Flastra nostris dederimus litteras in præceptis ut inquisita super hoc plenius veritate, quod inveniret nobis per suas litteras fideliter intimaret, idem Abbas testibus super appellatione receptis, ipsorum depositiones nobis postmodum destinavit, ex quibus probari videbatur apertè quòd Philippus, qui probabatur procurator fuisse per publicum instrumentum Theobaldi præmissi, qui etiam inveniebatur per jamdictum Firmanum Episcopum in ipsum monasterium insitutus, appellaverat à sententia memorata: quamvis tu tam contra ipsum Philippum quàm etiam contra productos testes objecisses quamplura, & dicta nitereris ipsorum testium multipliciter impugnare. Veruntamen an dictus Philippus fuerit Firmani Episcopi procurator, & ob quam causam ad nos extiterit appellatum, nec ex depositionibus illis nec aliquo etiam modo alio monstrabatur. Subjungens ipsius Firmani Episcopi procurator in ejusdem præsentia Capellani sententiam fuisse iniquam, præsertim cùm coram antedicto Anconitano Episcopo ex parte Firmani Episcopi evidenter extitisset probatum te tam appellationi objectæ quàm etiam renuntiasse regimini abbatiæ, ac jurasse te suis omnino iussionibus pariturum, sicut ex depositionibus ab eodem Anconitano Episcopo constare videbatur testium receptorum. Propter quod supplicabat nobis humiliter præfatum sententiam infirmari. Ad hoc verò replicando ex opposito respondisti quòd à jamdicto Episcopo extitisti carceri mancipatus, & ab ipsius servientibus detentus tamdiu donec tam appellationi quàm ipsi etiam abbatiæ renuntiasse compulsi, & idem Episcopus Theobaldum præmissum intrusit ibidem vitio simoniæ, sicut hæc clarebant ex depositionibus ipsorum testium evidenter. Propter quod postulabas instanter intrusum jamdictum à memorata Ecclesia penitus amoveri, & executioni mandari sententiam nominatam; præsertim cùm non inveniretur probatum procuratorem Firmani Episcopi ab ipsa sententia provocasse. quod, sicut superius est expressum, idem Episcopus coram Abbate Clarevallensi prædicto probare debebat, & is qui appellaverat, vide-

M M m m iij

Cap. 10. d. 10. a. 10.

Episc. 117. Em restituit huc abbatiæ.